

1935-03-01

AFSENDER

Fritz Syberg

MODTAGER

Johannes V. Jensen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen optræder på brevet

Generel kommentar:

De omtalte kronikker: Johannes V. Jensen: "Fritz Syberg", Politiken 1. marts 1935. Optrykt i "Ord og Virkelighed" bd. 4, s. 67-73. Johannes V. Jensen: "Raadhusklokkerne", Politiken 2. januar 1935. Syberg-ordet "koboldmaki", som måske kan oversættes til "drillenisse-abekat", refererer til sidstnævnte Jensen-kroniks et-årige pigebarn, der stolprer under juletræet, og som udnævnes til at være det nye års fylgje, dvs. værnescikkelse Ordet optræder ikke i Jensens to kronikker. Poul Uttenreiters bog "Fritz Syberg" blev i 1935 udgivet af Kunstforeningen.

Afsendersted:

Pilegården Kerteminde

Omtalte personer:

Johanne Giersing

Thomas Jensen

Marie Schou

Poul Uttenreitter

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek, Johannes V.

Jensens Arkiv

Trykt udgave:

Nej

DOKUMENTINDHOLD

Fritz Syberg takker for kronikkerne. Uttenreitter vil blive glad for tilføjjelsen i en af dem. Han er sikker på, at hans nye bog vil få hård kritik.

Når Syberg ikke har besøgt Jensen længe, skyldes det blandt andet, at Marie ikke kunne lide at rejse og heller ikke at være alene hjemme.

Desuden har Syberg problemer med hjertet.

Besse (Johanne) og hendes mand har sendt en stor buket blomster.

TRANSSKRIFTION

Pilegaarden Kjerterminde

1-3-35

Kære Ven

Tak for Kroniken eller Kronikerne, ogsaa den foregaaende med Koboldmakien. Du har gjort en lille Tilføjjelse i den om Uttenreiters Bog der vil varme hans Hjerte. Han er i Forvejen beredt paa, siger han, at Fagfolket, især Schultz (Dagens Nyheder) vil jævne den med Jorden, for det er ikke den vedtagne Metode at skrive Kunstkritik paa. Nu faar vi se. Jeg vilde gærne ud et Par Dage og især vilde jeg gærne en Tur op til Jer i Tibirke til Sommer. Hvad der har holdt mig tilbage de sidste tre Somre er egentlig Marie, som følte sig saa ene naar jeg rejste væk og ikke kunde bekvemme sig til at tage med eller i det hele taget tage her fra Pilegaarden uden naar hun tog til sin Søn.

Dog er det ogsaa rigtig nok at mit Hjerte gør mig betænkelig, ikke for min egen Skyld, men jeg ved hvor hjælpeløs jeg er dersom jeg faar et rigtig Anfald, jeg kan næppe rejse Hovedet fra Pudlen. Nu har jeg mærkelig nok intet fejlet i næsten 2 Aar. Men Hjertet sidder som en lille ond Fornemmelse i venstre Side, og ["og" overstreget] jeg mærker det ganske svagt al Tid og ved aldrig hvilket Minut det rigtig store Anfald er der. Men foreløbig, en Kjøbenhavnstur tør jeg da nok tage, dersom saa skulde være. Fraset dette har jeg det udmærket. Foreløbig har Din Kronik havt det for mig overraskende Udslag at der nu i Aften kom en overdaadig Buket Blomster ind til mig. Den viste sig at være fra Besse og hendes Mand og bar Indskriptionen "vi siger det med Blomster" Som Teaterfolk er de jo fortrolige med Blomstersproget. Først faar jeg Din Kronik og derefter ogsaa Blomsterne det er efter Skriftens Ord "den som haver ham skal gives o.s.v"

De hjerteligste Hilsener til Jer begge to Skulde I finde paa at besøge mig saa har jeg en flink Pige og Senge i Massevis, ganske vist af den spartanske danske Sengetype.

Eders hengivne Fritz Syberg.

Pilegaarden Kjertensinde
1-3-35

Kære Ven

Tak for kroniken eller kronikerne,
ogsaa den foregaende med Koboldma-
skien. Du har gjort en lille Tilføjet
i den om Vittenridders Bog der vil være
hans Hjerte. Han er i Forrige berødt
paa, siger han, at Fagfolkene, især
Schulze (Dagens Mylleder) vil jærne
den med Jorden, for det er ikke den
vedtagne Metode at skrive Kunstherite
paa. Vi faar vi se.

Jeg vilde gjerne sid et Par Dage og især
vilde jeg gjerne en Tur op til Jær i
Tifirke til Sommer. Hvad der har holdt
mig tilbage de sidste tre Sommer er
egentlig Marie, som folte sig saa
me naar jeg rejste væk og ikke kunde
betovne mig til at tage med, eller
i det hele taget tage her fra Pilegaarden
inden naar hun tog til sin Son.
Dog er det ogsaa rigtig nok at
mit Hjerte gør mig betændeelig,
ikke for min egen Skyld, men jeg

ved hver Lyceffelös 17 er dersom 18
faar et rigtig Anfald, jeg kan næppe
ryse Lovet fra Puden. Nu har 18
næstelig udsat intet fejlet i næsten 2
Aar. Men Hjertet sidder som en lille
ond Formummelse i venstre Side, ~~og~~
17 mærker det ganske snart al Tid og ved
aldrig hvilket øjeblik det rigtig store
Anfald er der. Men foreløbig, en Kjøben-
havnstue tir 17 da nok tage, dersom
saa skulde være. Frøsel ditte har jeg
det iudmærket. Foreløbig har Din
Kronits havt det for mig overraskende
Udslag at der nu i Aften kom en
overdaadig Bukt Blomster ind til
mig. Din vorte sig at være fra Berne
og hendes Mand og var Fudskrif-
tionen "vi siger det med Blomster"
Som Teaterfolke er de jo fortrolige med
Blomster sproget. Først gaar 17 Din
Kronits og derefter ogsaa Blomsterne
det er efter Skriftens Ord "den som
haver ham skal gives o.s.v."
De lyesteligste Vitruer til Jer begge to
Skulde I finde paa at besøge mig saa har
17 en flinke Pige ogunge i Manevin, ganske
vil at den spantanske dante Gengetyffe.
Eder hengione Fritz Lyberg.